

אסור לו לאדם ללכת ארבע
אמות בגלוי ראש, שאם היא
מסתלקת מעל ראשו של האדם,
מיד מסתלקים ממנו החיים.

ואם תאמר שכן שורה על ראש
אמות העולם, אף על גב שלא
נבראו בהם שמים וארץ וכל
תולדותיהם - לא שורה ודאי.

שמשה בקש מהקדוש ברוך הוא
שלא תשרה שכניה על אמות
העולם, ונתן לו. ההכל העומד
על אמות העולם מאיפה יוצא?
או על הרשעים שהם ערב רב,
מערבים עם ישראל? אלא ודאי
לא כל הפנים שוים. אפלו ישראל
אינם שוים, כל שפן אחרים.

א"ל ודאי על דמות זו של אות
ה' פרשה, מתנה טובה יש לי
בבית גנוזי ושבת שמה. וכשהיא
שורה על ישראל, אין להם יגיעה
ולא שעבוד, ובה נפש עמלה
ויגיעה (שמות לב) שבת וינפש.

שנפשו אחרת יש על ראש האדם,
שנקראת עבד, והיא דמות על
האיש, והוא עבד המלך,
שמנענעת כל איברי האדם ללכת
בדרכים טובות ולקיים בהם
רמ"ח מצוות, להשרות עליהם
ה' של בהבראם, שכן עולה
הבראם לרמ"ח.

ודיוקן אחר על ראשו, שנקרא
יראה, וזה י'. ועליהם נאמר,
ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים. שתי דמיות
טובות, שהם זכר ונקבה. זכר
מצד האות י', נקבה מצד האות
ה'.

ושרי אותיות מעוררות את האדם
לתורה ולמצוה. י' יראה, וזוהי
על ראש האדם, וממנה תפגס
שלא יעבר על מצוות לא תעשה.
ה' אהבה על ראשו של האדם, וממנה נכנסת אהבת הקדוש ברוך הוא על רמ"ח איבריו לקיים
בהם מצוות עשה. ו' היא על ראש האדם, וממנה יכנס על פה האדם דבורים ללמד בתורה.
ובנה קחו עמכם דברים ושובו אל ה'. ובנה שתהיה בכם היראה והאהבה והתורה, יחזר יהו"ה

אתברי בהון שמיא וארעא וכל תולדין דבהון. לא שריא
ודאי, דמשה בעא מקודשא בריה הוא, דלא תשרי שכניה
על אומין דעלמא, ויהיב ליה. הבלא דקיימא על אומין
דעלמא מאן נפקא. או על חייביא דאינון ערב רב
מעורבין עם ישראל. אלא ודאי לית כל אפיא שוין,
אפילו ישראל לאו אינון שוין, כל שפן אתרנין.

אלא ודאי על האי דיוקנא דאת ה' אוקמוה, מתנה טובה
יש לי בבית גנוזי ושבת שמה. וכד האי שריא על ישראל,
לית לון יגיעה ולא שעבוד. ובה נפש עמלה ויגיעה (שמות
לא) שבת וינפש.

דנפש אחרא אית על רישיה דבר נש, דאתקריאת עבד.
ואיהו דיוקנא על בר נש. ואיהי עבד דמלכא,
דמנענעא כל אברין דבר נש, למיזל בארחיין טבין,
ולקיימא בהון רמ"ח פקודין, לשריא עלייהו ה'
דבהבראם, דכף סליק הבראם לרמ"ח.

ודיוקנא אחרא על רישיה, דאתקריאת יראה, ודא י'.
ועלייהו אתמר, (בראשית א) ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים. תרין דיוקנין טבין, דאינון
דכר ונוקבא. דכר מסטרא דאת י'. נוקבא מסטרא דאת
ה'.

ותרין אתון אתערין ליה לבר נש לתורה ולמצוה. י'
יראה, ודא איהי על רישיה דבר נש, ומנה ייעול
דחילו ללבא דבר נש, למדחל מקודשא בריה הוא,
ולנטרא גרמיה דלא יעבר על פקודין דלא תעשה. ה'
אהבה על רישיה דבר נש, ומניה עאל רחימו דקודשא
בריה הוא, על רמ"ח אברין דיליה, לקיימא בהון פקודין
דעשה. ו' איהי על רישיה דבר נש, ומניה ייעול על
פומא דבר נש מלולין לאולפא באורייתא.

ובהאי קחו עמכם דברים ושובו אל י'. ובהאי דיהא

יראה ללב האדם לירא מהקדוש ברוך הוא ולשמר את עצמו
ה' אהבה על ראשו של האדם, וממנה נכנסת אהבת הקדוש ברוך הוא על רמ"ח איבריו לקיים
בהם מצוות עשה. ו' היא על ראש האדם, וממנה יכנס על פה האדם דבורים ללמד בתורה.
ובנה קחו עמכם דברים ושובו אל ה'. ובנה שתהיה בכם היראה והאהבה והתורה, יחזר יהו"ה